

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/93911/2024/ODSH-SD/9148

Olomouc 22. 10. 2024

Č. j.: KUOK 121226/2024

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová

Telefon: 585 508 472

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněné právnické osoby [redacted] (dále jen „obviněná“), zastoupené panem [redacted] proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 8. 7. 2024, č. j. OVV/15342/24-8 BAS, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustila tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky [redacted] v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 10. 2. 2024 v 14:03 hod. na pozemní komunikaci v obci Hranice VII – Slavíč, silnice I/47, v úseku začínajícím poblíž domu čp. 1 a končícím poblíž domu čp. 65, ve směru jízdy na Lipník nad Bečvou, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem UNICAM/CAM22008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 66 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h při naměřené rychlosti do 100 km/h byla vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h, o nejméně 13 km/h. Jednáním neznámého řidiče došlo k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž toto jednání vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za tento přestupek byla obviněná podle § 125f odst. 4 v návaznosti na § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 6

odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30. 6. 2024, jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněné **zamítá** a rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 8. 7. 2024, č. j. OVV/15342/24-8 BAS, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 8. 7. 2024, č. j. OVV/15342/24-8 BAS, kterým byla obviněná uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za který jí byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu odvolací správní orgán zjistil, že nezjištěný řidič dne 10. 2. 2024 v 14:03 hod. na pozemní komunikaci v obci Hranice VII – Slavíč, silnice I/47, v úseku začínajícím poblíž domu čp. 1 a končícím poblíž domu čp. 65, ve směru jízdy na Lipník nad Bečvou, řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem UNICAM/CAM22008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 66 km/h, při zvažení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h při naměřené rychlosti do 100 km/h byla vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h, o nejméně 13 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se jednání, které vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že k oznámení přestupku neznámého pachatele došlo dne 13. 2. 2024 Městskou policií Hranice. Správní orgán prvního stupně vypracoval Výzvu k uhrazení určené částky (podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu), kterou byla obviněná jako provozovatelka vozidla vyzvána k uhrazení částky ve výši 750 Kč nebo k písemnému sdělení osoby řidiče, která v inkriminované době skutečně řídila vozidlo. Výzva byla obviněné doručena prostřednictvím datové schránky dne 26. 2. 2024. Obviněná určenou částku nezaplatila, ani nesdělila totožnost řidiče vozidla.

Dne 30. 4. 2024 správní orgán prvního stupně věc přestupku neznámého pachatele odložil z důvodu podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky. Následně správní orgán prvního stupně rozhodl příkazem ze dne 30. 4. 2024 o spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se měla dopustit obviněná jako provozovatelka. Obviněné byla příkazem uložena pokuta ve výši 2.500 Kč. Příkaz byl obviněné doručen dne 10. 5. 2024 prostřednictvím datové schránky zmocněnce na základě prezidiální plné moci ze dne 2. 11. 2023. Obviněná proti příkazu dne 20. 5. 2024 podala včasný odpor prostřednictvím datové schránky zmocněnce. Správní orgán prvního stupně tak pokračoval v řízení, které bylo zahájeno dnem doručení příkazu.

Obviněná byla předvolána k termínu provádění důkazů mimo ústní jednání, a to na den 17. 6. 2024. Předvolání bylo doručeno obviněné dne 24. 5. 2024 cestou datové schránky zmocněnce. V daný termín se obviněná k dokazování mimo ústní jednání nedostavila. O provedení dokazování byl sepsán protokol. Dne 8. 7. 2024 bylo vydáno napadené rozhodnutí, které bylo obviněné doručeno dne 12. 7. 2024 prostřednictvím datové schránky zmocněnce. Proti rozhodnutí podala obviněná dne 29. 7. 2024 cestou datové schránky zmocněnce včasné odvolání. V něm uvedla, že odvolání je založeno na tom, že ve spise není doklad o pověření oprávněné úřední osoby, pro což vůbec nemá být zřejmé, zda ve věci rozhodovala taková úřední osoba, která k tomu byla oprávněná. Podle obviněné to má být „celé divné“.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací správní orgán k dané problematice uvádí, že podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu *„obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky: a) pokud jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku, a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.“* Všechny tyto podmínky musí být splněny kumulativně. V nyní řešeném případě byly podmínky podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu splněny, neboť se jedná o porušení pravidel, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, jež vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona, a nemělo za následek dopravní nehodu. Jelikož totožnost řidiče nebyla známa a přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu lze projednat uložením pokuty příkazem na místě, mohl správní orgán prvního stupně provozovateli vozidla zaslat výzvu k uhrazení určené částky. Ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu stanoví, že neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, může obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to ve lhůtě k zaplacení určené částky. Provozovatel vozidla, resp. obviněná, ve stanovené lhůtě určenou částku neuhradila, ani nesdělila totožnost řidiče vozidla. Tím správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a věc přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Podle ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu tak nastaly podmínky pro projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1. V souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je povinností provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezajištěním této povinnosti se obviněná dopustila přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Jak uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015

– 46, www.nssoud.cz: „Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 7/2014–21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.““

To, že se neznámý pachatel dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, je prokazováno fotodokumentací z rychloměru UnicamSPEED-R, v. č. CAM22008981, č. dok. 62450, jehož řádné ověření je doloženo ověřovacím listem č. 8012-OL-70872-23 ze dne 7. 12. 2023, vydaným Českým metrologickým institutem Brno. Součástí spisu je rovněž Seznam míst určených Policií ČR k výkonu oprávnění Městské policii Hranice k měření rychlosti stacionárním radarem v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu, ve kterém je pod č. 8 stanoveno oprávnění MP Hranice měřit rychlost v místní části Slavíč. Správní orgán prvního stupně v rozhodnutí velice pečlivě a dostatečně zhodnotil jednotlivé důkazy a odvolací správní orgán se tak na jeho rozhodnutí zcela odkazuje.

K odvolací námitce lze pouze uvést, že postup správního orgánu prvního stupně je zcela v souladu se zákonem a odvolací správní orgán nezjistil při přezkoumání věci žádné vady. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že dle ust. § 15 odst. 2 správního řádu úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu (dále jen "oprávněné úřední osoby"). Dle předloženého spisového materiálu je oprávněnou úřední osobou (od oznámení přestupku) Bc. Šárka Baculíková a samozřejmě jí nadřízený PhDr. Marek Lukeš, což je zaznamenáno ihned na počátku spisového materiálu, v obsahu spisu. Podle ust. § 15 odst. 4 správního řádu platí, že o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení *na požádání* informuje. Záznam do spisu učiněn byl, a kromě toho je také na každé listině zasílané obviněné uvedeno, že věc vyřizuje Bc. Šárka Baculíková, včetně adresy pracoviště, telefonního a e-mailového kontaktu na tuto osobu, tedy po celou dobu probíhajícího řízení byla obviněná informována o tom, kdo je oprávněnou úřední osobou a jak se s ní lze zkontaktovat. Smyslem těchto ustanovení je především zabránit anonymitě výkonu veřejné správy a posílit postavení účastníka řízení tím, že účastník řízení má v každém okamžiku řízení možnost zjistit, kdo je v jeho věci oprávněn činit v řízení úkony. V tomto případě byl tento smysl zákona ve všech ohledech zachován.

Komentář ke správnímu řádu (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 15 [Vedení řízení]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ,

Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 113, marg. č. 8.) říká, že „pokud by v rozporu s § 15 odst. 2 prováděla ve správním řízení úkony jiná než oprávněná úřední osoba, tedy osoba, které by nesvědčilo oprávnění podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověření vedoucím správního orgánu, neznamenal by to automaticky nezákonnost rozhodnutí vydaného v tomto řízení. I pokud by určitá osoba s vědomím správního orgánu jednala za správní orgán s účastníkem řízení a účastník by se domníval, že jedná s oprávněnou úřední osobou, mělo by se toto jednání za správní orgán s ohledem na zásadu dobré správy (§ 4 odst. 1) posuzovat jako jednání oprávněné úřední osoby, i kdyby se o oprávněnou úřední osobu nejednalo, a to se všemi důsledky, které z tohoto jednání pro správní orgán vyplývají (např. § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)). To ostatně potvrzuje rovněž soudní judikatura, např. rozhodnutí NS 6 Tdo 1018/2014.“

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že provedeným dokazováním bylo obviněné spáchání přestupku dostatečně a bez důvodných pochybností prokázáno. Ohledně závěrů o vině jsou skutkové i právní závěry správního orgánu prvního stupně v souladu se zákonem. Správní orgán prvního stupně při projednání přestupku obviněné postupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši správního trestu. Správní orgán prvního stupně ve výroku rozhodnutí uvedl použitá ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterých správní trest stanovil. Pravidla k individualizaci správního trestu jsou určena v § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky. Jednotlivé okolnosti jsou dostatečně vyhodnoceny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Po zvážení všech okolností bylo obviněné zcela namístě uložit správní trest pokuty v dolní polovině zákonem stanoveného rozmezí. Správní trest lze hodnotit jako zákonný a přiměřený.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy tedy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S ohledem na výše uvedené odvolací správní orgán neshledal důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

[REDACTED]

prostřednictvím:

[REDACTED]